

Forfatter: Dalgas, Ernesto

Titel: Udrag fra Lidelsens Vej

Citation: Dalgas, Ernesto: "Lidelsens Vej", i Dalgas, Ernesto: *Lidelsens Vej*, udg. af Henrik Schovsbo, Det Danske Sprog- og Litteraturselskab, Borgen, 1993, s. 295.
Onlineudgave fra Arkiv for Dansk Litteratur: <https://tekster.kb.dk/catalog/adl-texts-dalgalideval-shoot-idm139862323195776/facsimile.pdf> (tilgået 20. april 2024)

Anvendt udgave: Lidelsens Vej

med bl.a. sin stedfader ind i en større sammenhæng omkring århundredets formulering af de store generations- og kulturopgør.

I de litteraturhistoriske oversigtsværker markeres Dalgas en gang imellem. Således kort, men indsigtfuldt af Ejnar Thomsen i *Dansk Litteratur efter 1870* (1935), der fremhæver modsætningen mellem de skarpt tegnede småbybilleder og den åndelige dragning. F.J. Billeskov Jansen skildrer i Politikens *Dansk litteratur historie* (1966) Dalgas som den konsekvente subjektivist. Ib Bondebjerg behandler i Gyldendals *Dansk litteraturhistorie* (1984) kort Dalgas og *Lidelsens Vej* sammen med Harald Kidde under begrebet resignation og indre eksil.

Som sagt affødte genudgivelsen af *Lidelsens Vej* i 1963 en hoben dagbladsanmeldelser. Her skal blot nogle få drages frem. I *Jyllands Posten* afviste Johannes Møllehave fra et kristent synspunkt aldeles romanen og frakendte den enhver form for kierkegaardsk dialektik. Henrik Neliendam lagde i *Berlingske Aftenavis* vægt på bogens eksistensdebat og her navnlig på Kierkegaards rolle. Endelig vil jeg fremhæve Peter Brasks kronik i *Berlingske Tidende*: »Verdensomsejling i en nøddeskal», hvor han bredt tager kærlighedssynet og seksualangsten i bogen og tiden op til analyse.

6. Tekstforhold

Førsteudgaven af *Lidelsens Vej* kom i Axel Mielches redaktion 1903 på forlaget Lehmann og Stages Boghandel, det nuværende P. Haase og Søn's Forlag. Bogen kom, så vidt det er oplyst, i kommission.

I 1942 udsendtes som tidligere omtalt fragmenter af romanen af Aage Henriksen i *Hasselbalchs Kulturbibliotek* (nr. 18). Det drejer sig om situationen, hvor Salomon erfarer, at han er adopteret, og hans reaktion på det; om soireerne hos etatsråden og diskussionerne med Rector magnificus; om afskeden med Prosa; og hele »Efterskrift».

I 1963 udsendte jeg romanen som billigbog i *Hans Reitzels Serie*, med forord. Her var gennemført en vis normalisering af teksten, idet førsteudgavens vekslen mellem rodemester og kæmner som titel på Salomons stedfar var rettet til gennemgående kæmner, glemte 1. personformer var ændret til 3. person, visse henvisninger til tidligere bortredigerede afsnit var fjernet, og desuden var der skåret en del i det af Mielche og fru Langballe redigerede afsnit om Salomon og re-